Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (tredje avdelningen i utökad sammansättning)

den 25 september 2024*

”Energi – Den inre marknaden för el – Gemensamma metoder för regional samordning av driftsäkerhet – Avslag på förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen – Kapacitetsberäkningsregion – Regionen CORE – Förenlighet med förordning (EU) 2019/942, förordning (EU) 2019/943 och förordning (EU) 2017/1485)”

I mål T-483/21,

Polskie sieci elektroenergetyczne SA, Konstancin-Jeziorna (Polen), företrädd av S. Goldberg, solicitor, och advokaterna A. Galos och E. White

sökande,

med stöd av

Republiken Polen, företrädd av MM. B. Majczyna och M. Rzotkiewicz, båda i egenskap av ombud,

intervenient,

mot

Europeiska byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer), företrädd av P. Martinet, Z. Vujasinovic och E. Tremmel, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av advokaterna P. Goffinet, M. Shehu, och L. Bersou

svarande,

meddelar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden F. Schalin, samt domarna P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt och D. Kukovec (referent),

justitiesekreterare: handläggaren I. Kurme,

efter den skriftliga delen av förfarandet,

* Rättegångsspråk: engelska.

efter förhandlingen den 14 juni 2023,

följande

Dom

1 Sökanden, Polskie sieci elektroenergetyczne SA, har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av det beslut som fattats av överklagandenämnden vid Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) den 28 maj 2021 (nedan kallat det angripna beslutet), vilket bekräftar Acers beslut nr 33/2020 av den 4 december 2020 om ett förslag från systemansvariga för överföringssystemen för el (nedan kallade systemansvariga för överföringssystemen) i den region som omfattar Belgien, Tjeckien, Tyskland, Frankrike, Kroatien, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien om beräkningen av den kapacitet som kallas ”CORE” (nedan kallad regionen CORE), om gemensamma metoder för regional samordning av driftsäkerhet (nedan kallad säkerhetsmetoden ROSC), och varigenom överklagandenämnden avslår sökandens begäran i ärende A-007–2021 (konsoliderat).

Bakgrund till tvisten

2 Sökanden är systemansvarig för överföringssystem och ansvarar för drift, underhåll och utveckling av elnätet i Polen. Eftersom sökanden är ett offentligt företag, är det polska statsverket, företrädd av den befullmäktigade ministern för strategisk energiinfrastruktur, den enda aktieägaren.

3 Den 17 november 2016 antog Acer beslut nr 06/2016 om fastställande av kapacitetsberäkningsregioner. I artikel 1 och bilaga I till detta beslut anges de territorier i medlemsstaterna som ingår i regionen CORE.

4 I enlighet med artiklarna 5.1, 6.3 b och 76 i kommissionens förordning (EU) 2017/1485 av den 2 augusti 2017 om fastställande av riktlinjer för driften av elöverföringssystem (EUT L 220, 2017, s. 1), ska de systemansvariga för överföringssystem i varje kapacitetsberäkningsregion lägga fram ett förslag för godkännande av de nationella tillsynsmyndigheterna, senast tre månader efter godkännandet av den metod för samordning av driftsäkerhetsanalysen (nedan kallad analysmetoden (CSAM)) som avses i artikel 75.1 i den förordningen, till säkerhetsmetod (ROSC).

5 Eftersom analysmetoden (CSAM) godkändes den 19 juni 2019 genom Acers beslut nr 07/2019, var de systemansvariga för överföringssystem skyldiga att lägga fram ett förslag till säkerhetsmetod (ROSC) senast den 19 september 2019. Eftersom de systemansvariga för överföringssystemen inte hade lämnat in detta förslag inom tidsfristen informerade de Europeiska kommissionen om sin försening och kommissionen beviljade en förlängning av tidsfristen till den 21 december 2019.

6 Den 19 december 2019 presenterade de systemansvariga för överföringssystemen i regionen CORE en ”gemensam metod för de systemansvariga för överföringssystemen i regionen CORE för regional samordning av driftsäkerhet som utarbetats i enlighet med artikel 76 i förordning 2017/1485” (nedan kallat förslag från de systemansvariga för överföringssystemen). Den sista nationella tillsynsmyndigheten mottog förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen den 31 januari 2020.

7 Till förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen fogades en förklarande anmärkning.

8 I enlighet med artikel 6.7 i förordning 2017/1485 skulle de nationella tillsynsmyndigheterna nå en överenskommelse och fatta beslut om förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen inom sex månader efter det att den sista nationella tillsynsmyndigheten mottagit förslaget. Om de nationella tillsynsmyndigheterna inte har kunnat nå någon överenskommelse inom denna frist på sex månader, eller om de har framställt en gemensam begäran, ska ACER, i enlighet med artikel 6.8 i förordningen, anta ett beslut om nämnda förslag inom sex månader, i enlighet med artikel 6.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 av den 5 juni 2019 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 158, 2019, s. 22).

9 Den 5 juni 2020 informerade ordföranden för forumet för energitillsynsmyndigheter i regionen CORE, för de nationella tillsynsmyndigheterna i den regionen, Acer, om att dessa hade enats om att begära att Acer skulle fatta beslut om förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen, i enlighet med artikel 6.8 i förordning 2017/1485. Till denna begäran, som skickades med e-post, fogades ett informellt dokument från de nationella tillsynsmyndigheterna i regionen CORE om förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen, där de redogjorde för sina synpunkter.

10 Efter denna begäran förklarade sig Acer ha befogenhet att anta ett enskilt beslut om en säkerhetsmetod (ROSC) för regionen CORE, i enlighet med artikel 6.10 b andra stycket i förordning 2019/942.

11 Efter en lång period av samarbete, samråd och diskussioner mellan Acer, samtliga nationella tillsynsmyndigheter i regionen CORE och samtliga systemansvariga för överföringssystem i denna region om förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen och om de ändringar som gjorts i detta förslag under flera möten och omröstningar, antog Acers tillsynsnämnd, som består av företrädare för de nationella tillsynsmyndigheterna, beslut nr 33/2020. Bilaga I till detta beslut innehåller säkerhetsmetoden (ROSC) för regionen CORE, i enlighet med artikel 76 i förordning 2017/1485 (nedan kallad den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC)).

12 Den 4 februari 2021 överklagade sökanden beslut nr 33/2020, till Acers överklagandenämnd i enlighet med artikel 28 i förordning 2019/942 och yrkade ogiltigförklaring av nämnda beslut. En annan systemansvarig för överföringssystem i regionen CORE, nämligen TransnetBW GmbH, ingav också klagomål mot detta beslut. Den 18 februari 2021 förenade överklagandenämnden dessa två klagomål till ett enda ärende med nummer A-007–2021 (konsoliderat).

13 Genom det angripna beslutet av den 28 maj 2021 bekräftade Acers överklagandenämnd beslut nr 33/2020 och avslog dessa två överklaganden med begäran om ogiltigförklaring som riktats mot detta beslut i sin helhet.

Parternas yrkanden

14 Sökanden har, med stöd av Republiken Polen, yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det angripna beslutet,

– förplikta Acer att ersätta rättegångskostnaderna.

15 Acer har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan i dess helhet, och

– förplikta sökanden och Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

16 Sökanden har anfört sex grunder till stöd för sin talan. Som första grund görs gällande att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att Acer hade befogenhet att utvidga tillämpningsområdet och omfattningen av den regionala samordningen. Som andra grund görs gällande att det angripna beslutet inte var tillräckligt motiverat. Som tredje grund görs gällande att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) var förenlig med artikel 35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (EUT L 158, 2019, s. 54) och artikel 40 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 2019, s. 125), trots dess alltför vida tillämpningsområde. Som fjärde grund görs gällande att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte påverkade möjligheten för de systemansvariga för överföringssystemen att använda modellen för centraldirigering. Som femte grund görs gällande att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) fastställde rättvisa regler för elhandel mellan elområden och att lämpliga incitament för hantering av överbelastning och effektiva investeringar för avhjälpande åtgärder i samband med utrustning hade införts. Som sjätte grund görs gällande att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte hindrade att gränserna för driftsäkerhet, särskilt spänningsgränserna, respekterades och att denna metod följaktligen var förenlig med relevanta rättsregler.

17 Tribunalen anser att det är lämpligt att först pröva den första och den tredje grunden tillsammans innan sökandens fjärde, femte, sjätte och andra grund därefter prövas i nämnd ordning.

Inledande anmärkningar om förfarandet för regional bedömning av driftsäkerheten

18 Enligt artikel 3 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) omfattar den regionala samordningen av driftsäkerheten som regleras genom denna metod dels den regionala bedömningen av driftsäkerheten, dels förfarandet för regional bedömning av driftsäkerheten (nedan kallat CROSA-förfarandet), som genomförs av de regionala samordningscentrumen (nedan kallade regionala centrum) i enlighet med artikel 78.2 a i förordning 2017/1485, vilket leder till ett samordnat förberedande av avhjälpande åtgärder i enlighet med artikel 76.1 b i nämnda förordning.

19 Innan sökandens grunder och argument prövas i sak, är det nödvändigt att förklara hur CROSA-förfarandet fungerar, för att bättre förstå det sammanhang som förevarande förfarande ingår i och därmed bättre förstå de tekniska grunder som sökanden har gjort gällande.

20 CROSA-förfarandet är ett förfarande som enligt artikel 3.2 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) dels äger rum en gång dagen före elleveransen, dels minst tre gånger på leveransdagen.

21 Detta förfarande inleds med den lokala bedömningen av driftsäkerheten som genomförs av varje systemansvarig för överföringssystem i dess nät, i enlighet med artiklarna 13 och 14.1 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC).

22 Nämnda bedömning leder till att varje systemansvarig för överföringssystem skapar en individuell nätmodell som definieras i artikel 2.1 i kommissionens förordning (EU) 2015/1222 av den 24 juli 2015 om fastställande av riktlinjer för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning (EUT L 197, 2015, s. 24) som bland annat en ”datauppsättning som beskriver ett elkraftsystems egenskaper (produktion, last och nättopologi)”.

23 När ett flöde på en linje i den individuella nätmodellen överskrider det maximala flödet, motsvarar detta en fysisk överbelastning som utgör en säkerhetsöverträdelse. I en sådan situation är det nödvändigt att förbereda och genomföra en avhjälpande åtgärd för att iaktta gränserna för driftsäkerhet.

24 En avhjälpande åtgärd definieras i artikel 2.13 i förordning 2015/1222 som ”alla åtgärder som manuellt eller automatiskt tillämpas av en eller flera systemansvariga för överföringssystem i syfte att upprätthålla driftsäkerhet.” Det rör sig bland annat om omdirigering, som i artikel 2.26 i förordning 2019/943 definieras som ”en åtgärd, inbegripet begränsning av tilldelad kapacitet som aktiveras av en eller flera systemansvariga för överföringssystemen genom att ändra produktionsmönstret eller belastningsmönstret, eller båda, för att ändra fysiska flöden i elsystemet och minska en fysisk överbelastning eller på annat sätt säkerställa systemsäkerhet” eller motköp som i artikel 2.27 i denna förordning definieras som ”ett utbyte mellan elområden som initieras av systemansvariga mellan två elområden för att minska fysisk överbelastning”.

25 När den systemansvarige för överföringssystemet utarbetar den individuella nätmodellen och identifierar en överbelastning kan denne redan planera aktiveringen av avhjälpande åtgärder, nästan i realtid, för att avhjälpa dessa överträdelser av driftsäkerheten, i enlighet med artikel 14.2 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC). Dessa åtgärder kan ha eller sakna gränsöverskridande betydelse.

26 Av artikel 9.2 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) följer att avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse är sådana åtgärder som åtminstone i vissa fall kan lösa en överbelastning på de element som avses i artikel 5.1 a och b i denna metod, nämligen alla kritiska nätelement som beaktas vid beräkningen av kapacitet mellan elområden, enligt vad som anges i metoderna för kapacitetsberäkning, och alla andra nätelement med en spänningsnivå på 220 kV eller mer. Enligt artikel 7.3 d i och ii) i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) får dock varje systemansvarig för överföringssystem även ensidigt utesluta vissa nätelement från CROSA-förfarandet. Enligt artikel 5.1 b i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) får systemansvariga för överföringssystem dessutom genom enhälligt beslut utesluta varje nätelement från CROSA-förfarandet, med undantag för kritiska nätelement.

27 I sin individuella nätmodell måste den systemansvarige för överföringssystemet också ange tillgängligheten av alla avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse, i enlighet med artikel 13.1 i samma metod.

28 Därefter överförs de individuella nätmodellerna, i enlighet med artikel 18 i säkerhetsmetoden (ROSC), till de regionala centrumen och slås samman av dessa för att skapa en gemensam nätmodell för alla timmar på dygnet. Den gemensamma nätmodellen definieras i artikel 2.2 i förordning 2015/1222 som bland annat ”en unionsomfattande datauppsättning som överenskommits mellan olika systemansvariga för överföringssystem och som beskriver elkraftsystemets huvudsakliga egenskaper (produktion, last och nättopologi).”

29 Även om varje systemansvarig för överföringssystem tillhandahåller en individuell nätmodell utan överbelastning kan flödena på nätelementen, på grund av planerade avhjälpande åtgärder, förändras när de olika modellerna slås samman till den gemensamma nätmodellen och nya överbelastningar kan uppstå.

30 Syftet med CROSA-förfarandet är följaktligen att samordna, validera och genomföra avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse, i enlighet med artikel 3.2 b i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC). Närmare bestämt identifierar algoritmen inom CROSA-förfarandet, som kallas ”optimering av avhjälpande åtgärder”, för varje timme i den gemensamma nätmodellen en optimal kombination av alla avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse som är tillgängliga för de systemansvariga för överföringssystemen, för att lösa alla överbelastningar som identifierats på nätelement med gränsöverskridande betydelse i den gemensamma nätmodellen, utan att skapa nya sådana, i enlighet med artiklarna 20, 23, 24 och artikel 27.1 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC).

31 Dessa avhjälpande åtgärder kommer att genomföras under den följande dagen, så nära realtid som möjligt, i enlighet med artikel 31.1 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC).

32 Samma logik gäller för det så kallade intradagsförfarandet CROSA, som äger rum på dagen för leveransen av el. De regionala centrumen utarbetar minst tre gånger om dagen samordnade avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse för de systemansvariga för överföringssystemen.

33 Om en systemansvarig för överföringssystemen emellertid upptäcker en ny överträdelse av driftsäkerheten mellan två iterationer av CROSA-förfarandet, eller efter den sista iterationen av CROSA-förfarandet, när den utför den lokala driftsäkerhetsanalysen, får den emellertid åtgärda överträdelsen i enlighet med förfarandet för snabb aktivering, utanför CROSA-förfarandet, i enlighet med artikel 33.2 b i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC).

Den första och den tredje grunden: Acers befogenhet och tillämpningsområdet för den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC)

34 Inom ramen för den första grunden har sökanden, med stöd av Republiken Polen, för det första gjort gällande att Acer inte hade befogenhet att avvika från förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen avseende tillämpningsområdet för den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) eller att utvidga detta. Vidare har sökanden gjort gällande att Acers befogenheter inte är ”närmare avgränsade”, i enlighet med EU-domstolens praxis, av det skälet att överklagandenämnden, i punkt 484 i det angripna beslutet, underströk att Acers befogenheter endast begränsas av proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna, i den mening som avses i artiklarna 4 och 5 FEU. Sökanden har slutligen anfört flera exempel från det angripna beslutet som visar att överklagandenämnden godtagit, och till och med välkomnat, att Acer avvek från sina befogenheter, trots att den saknade rättslig grund för detta.

35 Inom ramen för den tredje grunden har sökanden, med stöd av Republiken Polen, gjort gällande att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) och i synnerhet dess definition av nätelement och avhjälpande åtgärder uppfyllde kraven i artikel 35.5 i förordning 2019/943 och artikel 40.1 d i direktiv 2019/944. Enligt sökanden anses enligt denna metod praktiskt taget alla delar av dess nät och alla avhjälpande åtgärder ha en gränsöverskridande betydelse, vilket innebär att de systemansvariga för överföringssystemen berövas sin förmåga att hantera elflödena i sina nät och att fullgöra de skyldigheter som åligger dem, vilket således begränsar deras förmåga att säkerställa driftsäkerheten. Genom att förfara på detta sätt underlåter den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) att beakta åtskillnaden mellan överträdelser avseende driftsäkerhet som ”måste” hanteras på ett samordnat sätt och sådana överträdelser som inte ”måste” göra det, som följer av artikel 21.1 a i förordning 2017/1485 och har åsidosatt artikel 76.2 i denna förordning, av vilken denna åtskillnad följer.

36 I repliken har sökanden även gjort gällande att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte är förenlig med artikel 16 i analysmetoden (CSAM), enligt vilken de systemansvariga för överföringssystemen vid utarbetandet av säkerhetsmetoden (ROSC) ska fastställa ”regler som definierar ett förfarande för upprättande av en gemensam förteckning över avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse och de systemansvariga för överföringssystemen som berörs av effekterna av sådana avhjälpande åtgärder, i enlighet med artikel 15” i analysmetoden (CSAM). I den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) införde Acer emellertid en presumtion om gränsöverskridande betydelse som endast kunde kullkastas enhälligt av de systemansvariga för överföringssystemen.

37 Acer har bestritt sökandens och Republiken Polens argument och yrkat att dessa grunder ska ogillas.

38 Acer har i detta sammanhang bestritt att den första och den tredje grunden kan tas upp till sakprövning. Vad beträffar den första grunden har ACER gjort gällande, för det första, att den inte är tillräckligt klar och precis i den mening som avses i artikel 76 d i tribunalens rättegångsregler, vilket medför att Acer inte kan ge ett användbart svar i fråga om denna grund och, för det andra, att den utgör en ny grund som inte har åberopats vid överklagandenämnden. Vad beträffar den tredje grunden grundas den för det första på argument som redan har anförts i identisk form vid överklagandenämnden, och för det andra, på ett nytt argument, som grundas på artikel 21.1 i förordning 2017/1485.

Huruvida den första och den tredje grunden kan tas upp till sakprövning

39 När det gäller påståendet att den första grunden inte är tillräckligt klar och precis i den mening som avses i artikel 76 d i rättegångsreglerna, framgår det bland annat av Acers svaromål att den har förstått samtliga invändningar som sökanden har framställt i detta sammanhang och att Acer har besvarat dem på ett användbart sätt, vilket således gör det möjligt för tribunalen att utföra sin prövning, med den följden att påståendet om att dessa grunder inte kan tas upp till sakprövning ska avfärdas.

40 Vad gäller frågan huruvida den första grunden är ny är det riktigt att Acers befogenhet att fatta ett beslut som avviker från förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen avseende tillämpningsområdet av den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte tycks ha ifrågasatts uttryckligen av sökanden vid överklagandenämnden, med den följden att denna grund ska avvisas. Såsom framgår av artikel 29 i förordning 2019/942 får talan om upphävande av ett beslut

som utfärdats av Acer enligt nämnda förordning väckas vid Europeiska unionens domstol först efter det att det förfarande vid överklagandenämnden som avses i artikel 28 i samma förordning har slutförts, vilket i princip innebär att grunder som inte har åberopats vid denna nämnd inte kan åberopas för första gången vid tribunalen inom ramen för en talan om upphävande. Eftersom talan om upphävande enbart avser överklagandenämndens beslut måste talan nämligen föras utifrån de faktiska och rättsliga omständigheterna i ärendena vid överklagandenämnden (dom av den 16 mars 2022, MEKH och FGSZ/ACER, T-684/19 och T-704/19, EU:T:2022:138, punkt 48). Av de skäl som anges nedan kan talan under alla omständigheter inte vinna bifall på den första grunden.

41 Vad gäller de argument som åberopats till stöd för den tredje grunden, vilka sökanden redan har anfört i identisk form vid överklagandenämnden, ska det konstateras att sökanden har rätt att vid tribunalen bestrida det resonemang som överklagandenämnden har fört i det angripna beslutet och, särskilt, försöka visa att detta resonemang utgör felaktig rättstillämpning, genom att, om den anser det nödvändigt, grunda sig på invändningar som redan har framställts vid överklagandenämnden, men som har avvisats av denna. I annat fall skulle förfarandet vid tribunalen förlora en del av sin betydelse. I förevarande fall kom överklagandenämnden, i punkt 566 i det angripna beslutet, vid sin bedömning av tillämpningsområdet av den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) fram till att det var förenligt med artikel 35.5 i förordning 2019/943, artikel 40.1 d i direktiv 2019/944 och artikel 21.1 i förordning 2017/1485. Av detta följer att de argument som sökanden har anfört för att ifrågasätta den slutsats som överklagandenämnden drog i det angripna beslutet, kan tas upp till sakprövning.

42 Vad gäller påståendet att det argument som grundar sig på artikel 21.1 i förordning 2017/1485, som sökanden har åberopat till stöd för den tredje grunden, är nytt, konstaterar tribunalen att överklagandenämnden, i punkterna 552–566 i det angripna beslutet, vid prövningen av begreppet avhjälpande åtgärd med gränsöverskridande betydelse, bland annat grundade sitt resonemang på denna bestämmelse. Härav följer att detta argument, i motsats till vad ACER har påstått, inte kan anses vara nytt och därför kan tas upp till sakprövning.

Frågan huruvida sökanden har fog för den första grunden

43 Vad gäller frågan huruvida det finns fog för den första grunden, ska det påpekas att Acer genom artikel 6.10 i förordning 2019/942 och artikel 6.8 i förordning 2017/1485 tilldelades befogenhet att inom sex månader fatta eller anta beslut om tillsynsfrågor som påverkar gränsöverskridande handel eller gränsöverskridande systemsäkerhet som omfattas av de nationella tillsynsmyndigheternas befogenhet, såsom antagandet av den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC), om de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna inte hade nått en överenskommelse inom den föreskrivna tidsfristen eller om de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna hade framställt en gemensam begäran därom till Acer.

44 I förevarande fall är det utrett att de nationella tillsynsmyndigheterna i regionen CORE, genom ordföranden för energitillsynsmyndigheterna i den regionen, genom ett e-postmeddelande av den 5 juni 2020 gemensamt begärde att Acer, i enlighet med artikel 6.8 i förordning 2017/1485, skulle fatta beslut om förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen.

45 Acers befogenhet att fatta eller anta ett slutligt beslut om den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) grundar sig således i förevarande fall på den omständighet, som avses i artikel 6.10 andra stycket b i förordning 2019/942 och i artikel 6.8 i förordning 2017/1485, att samtliga nationella tillsynsmyndigheter gemensamt har begärt att Acer ska fatta beslut om denna metod.

46 Det ska i detta hänseende erinras om att tribunalen, med beaktande av bland annat ordalydelsen i artikel 6 i förordning 2019/942, men även sammanhanget och de mål som eftersträvas med denna förordning, i punkterna 39–61 i sin dom av den 15 februari 2023, Austrian Power Grid m.fl./Acer (T-606/20, överklagad, EU:T:2023:64), slog fast att Acer inte var bunden av de behöriga nationella tillsynsmyndigheternas ståndpunkt och att Acer, med hänsyn till de befogenheter som Acer tilldelats för att fatta egna beslut för att utföra sitt tillsynsuppdrag på ett effektivt sätt kunde ändra förslagen från de systemansvariga för överföringssystemen innan de godkändes. Med hänsyn till dess lydelse ska artikel 6.8 i förordning 2017/1485, som ingår i samma sammanhang som det i förordning 2019/942, och eftersträvar mål som liknar dem i samma förordning, tolkas på samma sätt, eftersom den ger Acer befogenhet att själv besluta om förslag som läggs fram av de nationella tillsynsmyndigheterna, såsom är fallet i förevarande mål avseende den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC).

47 Av det ovan anförda följer att Acers befogenheter i detta avseende är noggrant avgränsade i artikel 6.10 i förordning 2019/942 och artikel 6.8 i förordning 2017/1485, vilket gör det möjligt att underkänna den invändning som har framställts av sökanden, som påstår motsatsen.

48 Av det anförda följer också att Acer, i motsats till vad sökanden har gjort gällande, med stöd av artikel 6.10 i förordning 2019/942 och artikel 6.8 i förordning 2017/1485 hade befogenhet att avvika från det förslag som lades fram av de systemansvariga för överföringssystemen avseende tillämpningsområdet för den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) och hade en rättslig grund för att göra detta.

Huruvida sökanden har fog för den tredje grunden

49 Vad gäller frågan huruvida det finns fog för den tredje grunden konstaterar tribunalen att det av artikel 35.5 i förordning 2019/943 framgår att de systemansvariga för överföringssystem ska ansvara för förvaltningen av elflödena och för att säkerställa ett säkert, tillförlitligt och effektivt elsystem i enlighet med artikel 40.1 d i direktiv 2019/944, medan de regionala centrumen, genom att utföra de uppgifter av regional betydelse som de tilldelats i enlighet med artikel 37, ska komplettera den roll som innehas av de systemansvariga för överföringssystem.

50 I artikel 37.1 b i förordning 2019/943 föreskrivs att regionala centrum ska ansvara för genomförandet av CROSA-förfarandet i enlighet med de metoder som utvecklats enligt förordning 2017/1485. De regionala centrumen ska inom ramen för denna befogenhet utfärda samordnade åtgärder till de systemansvariga för överföringssystem som ska genomföra dessa med undantag för om genomförandet av dem skulle leda till överträdelse av de driftssäkerhetsgränser som fastställts av varje systemansvarig för överföringssystem i enlighet med artikel 42.2 i förordning 2019/943.

51 Enligt sökanden begränsar artikel 21.1 a i förordning 2017/1485 de regionala centrumens samordning till att endast avse hantering av överträdelser avseende driftsäkerheten som ”måste” hanteras på ett samordnat sätt, medan den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) även omfattar överträdelser som inte ”måste” hanteras på ett sådant sätt.

52 Det ska inledningsvis påpekas att det i artikel 21.1 i förordning 2017/1485, vad gäller definitionen av överträdelser avseende driftsäkerhet som måste hanteras på ett samordnat sätt, inte självständigt fastställs vilka överträdelser avseende driftsäkerhet som måste hanteras på ett samordnat sätt och vilka som inte måste det, utan att det i detta avseende hänvisas till artikel 76 i förordning 2017/1485 och till den säkerhetsmetod (ROSC) som antagits på grundval av denna

artikel. Sökanden har för övrigt själv gjort gällande att det relevanta rättsliga kriteriet för att fastställa vilka avhjälpande åtgärder som ”måste” hanteras på ett samordnat sätt är det som avses i artikel 76.2 i förordning 2017/1485.

53 Av detta följer att det vid prövningen av den tredje grunden först ska undersökas huruvida den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) grundar sig på en felaktig tolkning av artikel 76.2 i förordning 2017/1485. Därefter ska tribunalen pröva invändningen om åsidosättande av de befogenheter som de systemansvariga för överföringssystemen har enligt artikel 35 i förordning 2019/943 och artikel 40 i direktiv 2019/944 och slutligen den invändning som sökanden har anfört i sin replik, avseende en påstått felaktig tillämpning av artikel 16 i analysmetoden (CSAM).

- Felaktig tolkning av artikel 76.2 i förordning 2017/1485

54 I artikel 76.2 i förordning 2017/1485 föreskrivs att de systemansvariga för överföringssystem vid fastställandet av huruvida överbelastning har gränsöverskridande betydelse ska beakta den överbelastning som skulle föreligga i frånvaro av energiutbyten mellan kontrollområdena.

55 Det är ostridigt mellan parterna att alla nätelement med en spänning på 220 kV eller mer kan vara av gränsöverskridande betydelse. Oenigheten mellan parterna avser endast frågan vilka specifika överbelastningar, på sådana element, som ska hanteras på ett samordnat sätt genom CROSA-förfarandet, i enlighet med artikel 76.2 i förordning 2017/1485.

56 I det angripna beslutet bekräftade överklagandenämnden i detta avseende Acers ståndpunkt att alla överbelastningar på nätelement med en spänning på 220 kV eller mer, oberoende av deras ursprung, i enlighet med artikel 76.2 i förordning 2017/1485, ska hanteras på ett samordnat sätt genom CROSA-förfarandet, vilket omfattar såväl de överbelastningar som orsakas av den planerade gränsöverskridande handeln, det vill säga tilldelade flöden, som överbelastningar som orsakas av oförutsedda flöden, det vill säga ringflöden som de flöden uppstår till följd av att avhjälpande åtgärder aktiveras i syfte att minska andra överbelastningar som orsakas av de tilldelade flödena.

57 Sökanden har bestritt denna tolkning och gjort gällande att enligt en bokstavstolkning av artikel 76.2 i förordning 2017/1485 ska endast de överbelastningar som orsakas av den planerade gränsöverskridande handeln, det vill säga de tilldelade flödena, hanteras på ett samordnat sätt. När det inte förekommer någon planerad gränsöverskridande handel, hanteras en överbelastning på det nät som kontrolleras av en systemansvarig för överföringssystemen bättre av denne än genom CROSA-förfarandet. Enligt sökanden ska följaktligen inte all överbelastning på ett och samma nätelement med en spänning på mer än 220 kV alltid hanteras på ett samordnat sätt.

58 Det ska i detta avseende först fastställas vilket rättsligt kriterium som är relevant för fastställandet av säkerhetsmetoden (ROSC) och därefter prövas huruvida överklagandenämnden har tillämpat detta kriterium på ett korrekt sätt i nämnda metod.

59 Det följer av ordalydelsen i artikel 76.2 i förordning 2017/1485 att ”[v]id fastställandet av huruvida överbelastning har gränsöverskridande betydelse ska de systemansvariga för överföringssystem beakta den överbelastning som skulle föreligga i frånvaro av energiutbyten mellan kontrollområdena.”

60 Rent bokstavligt innehåller denna bestämmelse inga uppgifter som gör det möjligt att identifiera de avhjälpande åtgärder som skulle kräva samordnad hantering eller att exakt definiera tillämpningsområdet för den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC). Härav följer att den bokstavstolkning som sökanden har gjort inte kan godtas, eftersom det inte är möjligt att tolka nämnda bestämmelse oberoende av det rättsliga sammanhang i vilket den ingår.

61 Vad gäller sammanhanget ska artikel 76.2 i förordning 2017/1485 tolkas mot bakgrund av denna artikel, betraktad i sin helhet, och de bestämmelser som den direkt eller indirekt hänvisar till, det vill säga i synnerhet artikel 76.1 b iii) i förordning 2017/1485 och artikel 35 i förordning 2015/1222, till vilken artikel 76.1 b i förordning 2017/1485 hänvisar.

62 Vad för det första gäller artikel 76.1 b i förordning 2017/1485 ska det påpekas att det följer av ordalydelsen i denna bestämmelse att säkerhetsmetoden (ROSC) ska göra det möjligt att förbereda avhjälpande åtgärder som hanteras på ett samordnat sätt, men att det inte på något sätt följer av denna bestämmelse att det, vid fastställandet av tillämpningsområdet för denna metod, ska göras en åtskillnad beroende på ursprunget till säkerhetsöverträdelser, såsom överbelastning, som kräver samordnade avhjälpande åtgärder.

63 Det kan dessutom konstateras att det i artikel 76.1 b i förordning 2017/1485 i huvudsak föreskrivs att samordningen av utarbetandet av avhjälpande åtgärder är motiverad ”med beaktande av deras gränsöverskridande betydelse”, såsom den fastställts i enlighet med artikel 35 i förordning 2015/1222, å ena sidan och ”med beaktande av kraven i artiklarna 20–23 [i förordning 2017/1485]”, å andra sidan, vilket bekräftar den tolkning av artikel 76.1 b i förordning 2017/1485 som gjorts i punkt 62 ovan.

64 Det ska i detta hänseende även påpekas att det i artikel 35.4 i förordning 2015/1222 föreskrivs att omdirigering och motköp med gränsöverskridande betydelse ska samordnas. Eftersom det i artikel 76.1 b i förordning 2017/1485 föreskrivs samordning av utarbetande inte bara för omdirigering och motköp, utan även för andra ekonomiskt rimliga avhjälpande åtgärder, är kriteriet om gränsöverskridande betydelse även tillämpligt på dessa avhjälpande åtgärder, på grund av den uttryckliga hänvisningen i denna bestämmelse.

65 Vidare föreskrivs i artikel 35.2 i förordning 2015/1222 att de systemansvariga för överföringssystemen i varje region konkret ändamålsenligt kan minska den fysiska överbelastningen i deras kontrollområde, oavsett om orsakerna till den fysiska överbelastningen huvudsakligen faller utanför deras respektive kontrollområde eller inte.

66 Behovet av att samordna korrigerande åtgärder när de har en gränsöverskridande betydelse framgår också av artikel 16.1 tredje meningen i förordning 2019/943, där det föreskrivs att ”[n]är den systemansvarige för överföringssystem vidtar driftsåtgärder för att säkerställa att den systemansvariges överföringssystem förblir i normaldrifttillstånd ska den systemansvarige för överföringssystem ta hänsyn till inverkan från dessa åtgärder på angränsande kontrollområden och samordna dessa åtgärder med andra systemansvariga för överföringssystem som påverkas, såsom föreskrivs i förordning … 2015/1222”.

67 Det ska vidare påpekas att denna tolkning också bekräftas av innehållet i artiklarna 20–23 i förordning 2017/1485, som säkerhetsmetoden (ROSC) måste beakta i enlighet med artikel 76.1 b i förordning 2017/1485.

68 I detta avseende följer det särskilt av artikel 23.2 i förordning 2017/1485 att när en berörd systemansvarig för överföringssystem förbereder och aktiverar en avhjälpande åtgärd, inklusive omdirigering eller motköp i enlighet med artiklarna 25 och 35 i förordning 2015/1222 ska den berörda systemansvarige för överföringssystemet i samordning med de övriga berörda systemansvariga för överföringssystem bedöma inverkan av sådana avhjälpande åtgärder inom och utanför det egna kontrollområdet.

69 Det följer även av denna bestämmelse att denna bedömning av inverkan av en avhjälpande åtgärd ska göras i enlighet med först artikel 75.1 i förordning 2017/1485, i vilken det föreskrivs att analysmetoden (CSAM) ska antas, därefter artikel 76.1 b i samma förordning, i vilken det föreskrivs att säkerhetsmetoden (ROSC) ska antas, och slutligen artikel 78.1, 78.2 och 78.4 i förordning 2017/1485, vilka reglerar samarbetet mellan de systemansvariga för överföringssystemen och de regionala centrumen.

70 Av artikel 35 i förordning 2015/1222, jämförd med artiklarna 20–23 i förordning 2017/1485, framgår det följaktligen att säkerhetsmetoden (ROSC), i motsats till vad sökanden har påstått, inte får föreskriva samordning av avhjälpande åtgärder på grundval av ursprunget till den överbelastning som dessa åtgärder avser att minska, utan på grundval av den gränsöverskridande betydelse som dessa åtgärder kan ha.

71 Vad för det andra gäller artikel 76.1 b iii) i förordning 2017/1485, föreskrivs det i denna att säkerhetsmetoden (ROSC) ska fastställa de mest ändamålsenliga och ekonomiskt effektiva avhjälpande åtgärderna i händelse av sådana överträdelser avseende driftsäkerheten som avses i artikel 22 i förordning 2017/1485, där de olika kategorierna av avhjälpande åtgärder beskrivs.

72 Av detta följer att ett av målen med säkerhetsmetoden (ROSC) är att hitta de optimala avhjälpande åtgärderna för hela nätet i varje kapacitetsberäkningsregion. Vid fastställandet av tillämpningsområdet för nämnda metod var Acer följaktligen tvungen att identifiera de avhjälpande åtgärder som bättre kunde hanteras på ett samordnat sätt genom CROSA-förfarandet, med hänsyn till deras gränsöverskridande betydelse.

73 Mot bakgrund av dessa bestämmelser ska det konstateras att det rättsliga kriterium som avses i artikel 76.2 i förordning 2017/1485 föreskriver att alla nätelement ska identifieras på vilka det först är nödvändigt att samordna avhjälpande åtgärder på grund av deras gränsöverskridande betydelse, därefter ska samordningen göra det möjligt att konkret ändamålsenligt minska den fysiska överbelastningen, oberoende av överbelastningens ursprung och slutligen ska den regionala samordningen göra det möjligt att finna en optimal lösning.

74 I detta sammanhang ska artikel 76.2 i förordning 2017/1485 tolkas så, att den identifierar de nätelement där det i princip uppstår ”överbelastning [som] har gränsöverskridande betydelse”, vilken ska hanteras genom avhjälpande åtgärder som i sig ska anses vara av gränsöverskridande betydelse.

75 Det ska följaktligen prövas om överklagandenämnden i förevarande fall tillämpade detta kriterium på ett korrekt sätt när den ansåg att alla de avhjälpande åtgärder som aktiverats och som, åtminstone i vissa fall, kan avhjälpa överträdelser av strömgränser på nätelement med en spänning på 220 kV eller mer, ska hanteras på ett samordnat sätt genom säkerhetsmetoden (ROSC).

76 Det ska i detta hänseende erinras om att fastställandet av nätelement av gränsöverskridande betydelse hänvisar till den definition som fastställts i analysmetoden (CSAM), som antagits med stöd av artikel 75 i förordning 2017/1485. I artikel 76.1 andra meningen i förordning 2017/1485 föreskrivs att säkerhetsmetoden (ROSC) ska respektera analysmetoden (CSAM), i vilken vissa element föreskrivs för antagandet av säkerhetsmetoden (ROSC).

77 I artikel 15.1 i analysmetoden (CSAM) föreskrivs dock att alla kritiska nätelement och alla nätelement med en spänning som överstiger en nivå som fastställts av de systemansvariga för överföringssystemen ska betraktas som nätelement av gränsöverskridande betydelse, med undantag för nätelement för vilka de systemansvariga för överföringssystemen enhälligt kommer överens om att de inte är av gränsöverskridande betydelse.

78 Det är med tillämpning av denna bestämmelse som de systemansvariga för överföringssystemen på sidan 8 i de förklarande anmärkningarna till säkerhetsmetoden (ROSC) (se punkt 7 ovan), fann att de nätelement som var mest relevanta för CROSA-förfarandet var de med en spänning på 220 kV och 380 kV, ”eftersom dessa element [användes] för att underlätta energiutbyte mellan elområden i det europeiska energisystemet”. De systemansvariga för överföringssystemen ansåg däremot inte att alla de avhjälpande åtgärder som aktiverats på dessa element skulle hanteras på ett samordnat sätt genom CROSA-förfarandet.

79 Genom att identifiera de avhjälpande åtgärder som krävde samordnad hantering ansåg Acer, såsom framgår av skäl 12 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC), att det, på grund av att det sammanlänkade systemet i regionen CORE var starkt sammanflätat, i allmänhet inte var möjligt att identifiera ett nätelement som endast skulle ha påverkats av avhjälpande åtgärder som inte hade någon inverkan på andra nätelement av gränsöverskridande betydelse, så att alla avhjälpande åtgärder som åtminstone ibland kunde minska en överbelastning på nätelement med en spänning på 220 kV eller mer därför skulle anses ha en gränsöverskridande betydelse och de avhjälpande åtgärder som aktiverades på dessa element skulle följaktligen samordnas genom CROSA-förfarandet.

80 Vid förhandlingen förklarade sökanden att den mer specifikt motsatte sig samordningen genom CROSA-förfarandet av avhjälpande åtgärder vars fysiska inverkan på nämnda nätelement utgjorde en ”påverkande faktor”, det vill säga en avvikelse i flödet i ett nätelement med gränsöverskridande betydelse som följer av tillämpningen av en avhjälpande åtgärd som har standardiserats genom den tillåtna permanenta belastningen på det nätelement som har en gränsöverskridande betydelse (”a flow deviation on a XNEC resulting from the application of a remedial action, normalised by the permanent particultable loading (PAL) on the associated XNE”) som understiger 5 procent. Acer har emellertid, utan att motsägas på denna punkt, förklarat att det på grund av det sammanlänkade mycket finmaskiga nätet i regionen CORE inte var möjligt att på förhand fastställa huruvida en avhjälpande åtgärd skulle överskrida nämnda tröskelvärde, eftersom dess konkreta inverkan vid en viss tidpunkt berodde på andra avhjälpande åtgärder som aktiverats i nätet och flödena i nätelementen.

81 På grundval av denna tekniska bedömning har överklagandenämnden således för det första, med beaktande av det tillämpliga rättsliga kriteriet, korrekt ansett att alla avhjälpande åtgärder som åtminstone ibland kunde minska överbelastningar i nätelement med en spänning på 220 kV eller mer bör samordnas genom CROSA-förfarandet. Överklagandenämnden har därefter med rätta bekräftat Acers ståndpunkt att säkerhetsmetoden (ROSC) ska föreskriva en samordning genom CROSA-förfarandet av de avhjälpande åtgärder som är nödvändiga för att minska fysisk överbelastning, oavsett ursprung, på alla nätelement med en spänning på 220 kV eller mer.

Överklagandenämnden gjorde sig således inte skyldig till en uppenbart oriktig bedömning när den fann att den optimala lösningen för hela det sammanlänkade systemet i regionen CORE endast kunde finnas bland alla avhjälpande åtgärder som aktiverats på nätelement med en spänning på 220 kV eller mer.

82 Överklagandenämnden ansåg följaktligen, utan att göra sig skyldig till felaktig rättstillämpning eller en uppenbart oriktig bedömning, att alla överbelastningar på nätelement med en spänning på 220 kV eller mer skulle hanteras på ett samordnat sätt genom CROSA-förfarandet, i enlighet med säkerhetsmetoden (ROSC).

83 Följaktligen ska sökandens invändning om åsidosättande av artikel 76.2 i förordning 2017/1485 underkännas.

- Åsidosättande av de befogenheter som de systemansvariga för överföringssystemen har enligt artikel 35 i förordning 2019/943 och artikel 40 i direktiv 2019/944

84 Vad gäller sökandens påstående att definitionen av nätelement och avhjälpande åtgärder i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte är förenlig med artikel 35.5 i förordning 2019/943 och artikel 40.1 d i direktiv 2019/944, ska det erinras om att det framgår av analysen i punkterna 52–82 ovan att Acer tillämpade det relevanta rättsliga kriteriet korrekt och inte inkluderade avhjälpande åtgärder som inte ”krävde” samordnad hantering genom CROSA-förfarandet i tillämpningsområdet för den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC).

85 Härav följer, i motsats till vad sökanden har gjort gällande och såsom överklagandenämnden med rätta konstaterade i det angripna beslutet, att definitionen av tillämpningsområdet för den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) respekterar de befogenheter som de systemansvariga för överföringssystemen har vad gäller driftssäkerheten av deras nät, såsom de fastställs i artikel 35.5 i förordning 2019/943 och i artikel 40.1 d i direktiv 2019/944.

86 Dessutom ska det, för det första, i motsats till vad sökanden har påstått, påpekas att, alla nätelement och avhjälpande åtgärder som sökanden förfogar över inte automatiskt ingår i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC). Först och främst har nätelement med en spänning på mindre än 220 kV inte inkluderats, i enlighet med artikel 5.1 b i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC). Det är vidare fortfarande möjligt för systemansvariga för överföringssystem att, antingen ensidigt eller enhälligt, utesluta vissa nätelement från tillämpningsområdet för nämnda metod, vilka anges i artikel 7.3 d i, ii och iii) i den metoden. Dessutom omfattar den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte vissa kategorier av avhjälpande åtgärder som avses i artikel 22 i förordning 2017/1485, i enlighet med artikel 8.2 i denna metod. Det är för övrigt möjligt för systemansvariga för överföringssystem att enhälligt utesluta vissa avhjälpande åtgärder som inte har någon gränsöverskridande betydelse, i enlighet med artikel 9.2 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC).

87 Det ska dessutom påpekas att sökanden inte har lagt fram några bevis för att sökanden inte längre hade tillgång till avhjälpande åtgärder för att säkerställa driftsäkerheten av sitt nät.

88 För det andra ska det noteras att de systemansvariga för överföringssystemen fortfarande är ensamt ansvariga för att aktivera avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse i syfte att säkerställa driftssäkerheten av deras nät.

89 För det fall en rekommenderad avhjälpande åtgärd skulle kunna leda till en överträdelse av driftsäkerheten av en systemansvarigs nät, får den systemansvarige för överföringssystemet avvisa åtgärden i samordningsfasen under varje iteration av CROSA-förfarandet, i enlighet med artikel 27 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) samt i enlighet med artikel 42.2 i förordning 2019/943.

90 På samma sätt får den berörda systemansvarige för överföringssystemet, när en överträdelse av driftsäkerheten äger rum som inte har förutsetts genom CROSA-förfarandet, använda ett påskyndat förfarande för att, utan inblandning av det regionala centrumet och i nära samordning med de systemansvariga för överföringssystemen som berörts, aktivera avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse för att säkerställa driftsäkerheten av sitt nät, i enlighet med artikel 33 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC). Det saknas därför stöd för att anta att regional samordning utgör en risk för driftsäkerheten.

91 Av det ovan anförda följer att sökandens invändning om att sökanden inte kan säkerställa säkerhetsdriften av sitt nät och följaktligen inte kan utöva de befogenheter som den tilldelats genom artikel 35 i förordning 2019/943 och artikel 40 i direktiv 2019/944 ska underkännas.

92 Av samma skäl underkänner tribunalen även Republiken Polens invändning om att sökanden inte kan säkerställa energisäkerheten i nämnda medlemsstat, eftersom den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) begränsar den katalog av avhjälpande åtgärder som är tillgänglig för systemansvariga för överföringssystem och att sökanden förlorar viktiga verktyg för att utöva sina befogenheter, i strid med solidaritetsprincipen, såsom den tolkats av EU-domstolen i dom av den 15 juli 2021, Tyskland/Polen (C-848/19 P, EU:C:2021:598).

93 Följaktligen ska sökandens invändning om åsidosättande av artikel 35.5 i förordning 2019/943 och artikel 40.1 d i direktiv 2019/944 underkännas.

- Felaktig tillämpning av artikel 16 i analysmetoden (CSAM).

94 Sökanden har även gjort gällande att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte är förenlig med artikel 16 i analysmetoden (CSAM).

95 Det ska i detta sammanhang påpekas att enligt artikel 76.1 i förordning 2017/1485 ska säkerhetsmetoden (ROSC) faktiskt vara förenlig med analysmetoden (CSAM), som antagits med stöd av artikel 75 i förordning 2017/1485.

96 Enligt skäl 3 i analysmetoden (CSAM) omfattar den sistnämnda i synnerhet bestämmelserna om identifiering av de avhjälpande åtgärder som ska samordnas mellan de systemansvariga för överföringssystemen och om främjande av en effektiv regional samordning av avhjälpande åtgärder, i enlighet med den regionala metod som ska antas av de systemansvariga för överföringssystemen på grundval av artikel 76.1 b i förordning 2017/1485.

97 I artikel 15.3 i analysmetoden (CSAM) föreskrivs dessutom att de systemansvariga för överföringssystemen i säkerhetsmetoden (ROSC) ska anta förfaranderegler för fastställande av den gränsöverskridande betydelse av en avhjälpande åtgärd, som ska baseras på kvalitativa eller kvantitativa metoder, vilka beskrivs i artikel 15.4–15.6 i analysmetoden (CSAM).

98 I sitt förslag har de systemansvariga för överföringssystemen föreskrivit sådana förfaranden för att bedöma den gränsöverskridande betydelsen av deras potentiella avhjälpande åtgärder, vilken skulle fastställas, för varje enskild avhjälpande åtgärd, av de systemansvariga för överföringssystemen enhälligt. I sitt informella dokument enades de nationella tillsynsmyndigheterna i regionen CORE dessutom om en kvalitativ och kvantitativ metod, men de erkände också att ytterligare förtydliganden behövdes, eftersom förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen inte var helt färdigställt eller tillräckligt detaljerat.

99 Därefter ansåg Acer, på grundval av en teknisk bedömning som anges i skälen 12 och 13 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC), att varje avhjälpande åtgärd som åtminstone ibland kunde avhjälpa överträdelser av strömgränserna på ett nätelement med en spänning som är 220 kV eller mer, det vill säga ett nätelement med gränsöverskridande betydelse, i sig skulle anses ha en gränsöverskridande betydelse, såvida inte de systemansvariga för överföringssystemen beslutade något annat. Acer ändrade däremot de kvalitativa och kvantitativa metoderna för att kunna använda dem för att identifiera de systemansvariga för överföringssystem som berörs av aktiveringen av en avhjälpande åtgärd med gränsöverskridande betydelse, särskilt med avseende på förfarandet för snabb aktivering.

100 Det bör dock noteras att det i artikel 16 i analysmetoden (CSAM) föreskrivs ett förfarande för utarbetande av säkerhetsmetoden (ROSC), enligt vilket de systemansvariga för överföringssystemen i regionen CORE gemensamt ska utarbeta ett förslag till säkerhetsmetod (ROSC), som inbegriper regler för att fastställa den gränsöverskridande betydelsen av avhjälpande åtgärder och de systemansvariga för överföringssystemen som allmänt berörs av dessa avhjälpande åtgärder.

101 Överklagandenämnden kan följaktligen inte klandras för att inte ha säkerställt att denna bestämmelse iakttas, eftersom det i det förfarande som inrättats genom den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) föreskrivs kriterier för upprättande av de systemansvariga för överföringssystemen av en förteckning över nätelement med gränsöverskridande betydelse och för identifiering av den gränsöverskridande betydelsen av en eventuell avhjälpande åtgärd och, att det i det förfarandet även föreskrivs särskilda regler om uteslutning av nätelement och avhjälpande åtgärder som inte har gränsöverskridande betydelse.

102 Följaktligen ska sökandens invändning om att tillämpningsområdet för den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte är förenligt med artikel 16 i analysmetoden (CSAM) underkännas.

103 Av det ovan anförda följer att sökanden inte har visat att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning eller en uppenbart oriktig bedömning när den i det angripna beslutet inte konstaterade att artikel 35.5 i förordning 2019/943 och artikel 40.1 d i direktiv 2019/944 hade åsidosatts. Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första och den tredje grunden.

Fjärde grunden: Åsidosättande av de bestämmelser som garanterar möjligheten att använda modellen för centraldirigering för att hantera intern överbelastning eller för att utföra balanseringsuppgifter

104 Inom ramen för den fjärde grunden har sökanden, med stöd av Republiken Polen, gjort gällande att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) påverkar möjligheten för de systemansvariga för överföringssystemen att använda modellen för centraldirigering och, i synnerhet, den integrerade planeringsprocessen som ingår i denna modell, eftersom det, när en avhjälpande åtgärd med gränsöverskridande betydelse aktiveras, inte längre är möjligt för dem att få tillgång till de

berörda produktionsresurserna och att endast ändra produktionsinstruktionerna. Enligt sökanden är den integrerade planeringsprocess som genomförs inom ramen för modellen för centraldirigering ett fortlöpande förfarande som inleds före CROSA-förfarandet och som regelbundet förnyas i realtid, eftersom den ofta förnyas mer än femtio gånger per dag, medan det endast förekommer en daglig iteration och tre intradagliga iterationer i CROSA-förfarandet. Enligt sökanden gjorde överklagandenämnden sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den inte medgav en sådan överträdelse och gjorde en felaktig tolkning av artikel 4.2 e i förordning 2017/1485 och artikel 12.1 i förordning 2019/943.

105 Sökanden har i huvudsak gjort gällande att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC), på grund av dess breda tillämpningsområde, hindrar användningen av modellen för centraldirigering genom att den inte möjliggör för den att själv hantera överbelastning i Polen, å ena sidan, och balansering, å andra sidan, med den följden att sökanden inte kan säkerställa driftsäkerheten av sitt nät. Sökanden har i detta avseende förklarat att den i modellen för centraldirigering utför balanseringsuppgifter tillsammans med hantering av överbelastning i ett integrerat förfarande, medan de båda förfarandena utförs separat i modellen för självreglering.

106 Acer har bestritt sökandens och Republiken Polens argument och yrkat att denna grund ska ogillas.

107 Acer har i detta sammanhang bestritt att den fjärde grunden kan tas upp till sakprövning, med motiveringen att den grundar sig på argument som redan har anförts i identisk form vid överklagandenämnden.

108 Vad beträffar frågan huruvida den fjärde grunden kan tas upp till sakprövning, ska det inledningsvis erinras om att sökanden har rätt att vid tribunalen bestrida det resonemang som överklagandenämnden fört i det angripna beslutet och, om den anser det nödvändigt, stödja sig på invändningar som redan anförts vid överklagandenämnden (se ovan punkt 41). I förevarande fall ansåg överklagandenämnden, i punkt 600 i det angripna beslutet, att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte påverkade möjligheten för de systemansvariga för överföringssystem att använda modellen för centraldirigering. På samma sätt framgår det av punkt 609 i det angripna beslutet att denna nämnd bland annat drog slutsatsen att de begränsningar som följer av CROSA-förfarandet inte påverkade det ansvar som de systemansvariga för överföringssystemen har enligt artikel 4.2 e i förordning 2017/1485, på grundval av det resonemang som fördes i punkterna 583–608 i samma beslut. Av detta följer att de invändningar som sökanden har gjort för att ifrågasätta de överväganden som överklagandenämnden har grundat sig på i det angripna beslutet, kan tas upp till sakprövning.

109 Vad gäller frågan huruvida det finns fog för den fjärde grunden ska det preciseras att enligt artikel 4.2 e i förordning 2017/1485 ska de behöriga myndigheterna ”respektera det ansvar som anförtrotts den berörda systemansvarige för överföringssystemet för att trygga systemsäkerheten, även enligt krav i nationell lagstiftning”. Artikel 12.1 i förordning 2019/943 avser ansvaret för de systemansvariga för överföringssystemen för dirigering av kraftproduktionsanläggningar och efterfrågeflexibilitet, genom att föreskriva att dirigering av kraftproduktionsanläggningar och efterfrågeflexibilitet ska vara icke-diskriminerande, transparent och, om inte annat föreskrivs enligt punkterna 2–6, marknadsbaserad.

110 Detta ansvar som systemansvariga för överföringssystem har kan genomföras med användning av modellen för centraldirigering, vilken i artikel 2.18 i kommissionens förordning (EU) 2017/2195 av den 23 november 2017 om fastställande av riktlinjer för balanshållning avseende el

(EUT L 312, 2017, s. 6) definieras som ”en modell för planering och dirigering där produktionsplaner och förbrukningsplaner såväl som dirigering av kraftproduktionsanläggningar och förbrukningsanläggningar, i den mån de är dirigerbara anläggningar, bestäms av en systemansvarig för överföringssystem inom den integrerade planeringsprocessen.”

111 Det ska inledningsvis påpekas att varken artikel 4.2 e i förordning 2017/1485 eller artikel 12.1 i förordning 2019/943 innebär att säkerhetsmetoden (ROSC), som antagits på grundval av artikel 76.1 b i förordning 2017/1485, inte har någon inverkan på den verksamhet som bedrivs av de systemansvariga för överföringssystemen, vilket inbegriper användningen av den modell för centraldirigering som avses i nämnda bestämmelser. Tolkningen av denna bestämmelse får emellertid inte leda till att det uttryckliga ansvar som de systemansvariga för överföringssystemen har för att säkerställa driftssäkerheten av sina nät, såsom bland annat fastställs i artikel 4.2 e i förordning 2017/1485, kringgås.

112 Det ska därför prövas huruvida den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC), såsom sökanden har gjort gällande, innebär att sökanden berövas möjligheten att använda modellen för centraldirigering för att hantera intern överbelastning och för att utföra balanseringsuppgifter, och därigenom åsidosätter sin skyldighet att säkerställa driftssäkerhet av sitt nät.

Åsidosättande av de bestämmelser som garanterar möjligheten att använda modellen för centraldirigering för hantering av överbelastning i den individuella nätmodellen

113 Vad först gäller hanteringen av interna överbelastningar har sökanden i huvudsak gjort gällande att de mindre frekventa iterationerna av CROSA-förfarandet utgör ett hinder för de mer frekventa iterationerna av den integrerade planeringsprocessen, i den mening som avses i artikel 2.19 i förordning 2017/2195, eftersom det inte är möjligt att göra några ytterligare ändringar av produktionsplanerna och förbrukningsplanerna efter den dagliga iterationen av CROSA-förfarandet, i enlighet med artikel 14.2 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC).

114 Inledningsvis underkänner tribunalen sökandenas invändning dels om att det endast finns en daglig iteration av CROSA-förfarandet, dels att avhjälpande åtgärder som har gränsöverskridande betydelse endast kan tillämpas före det dagliga CROSA-förfarandet, medan den integrerade planeringsprocessen enligt sökanden genomförs mer än 50 gånger per dag.

115 I enlighet med artikel 31.1 i säkerhetsmetoden (ROSC) ska avhjälpande åtgärder som har gränsöverskridande betydelse aktiveras i nära realtid, och inte före den dagliga tidsramen för CROSA-förfarandet, som börjar kl. 18.00 dagen före leveransdagen.

116 Vad för det andra gäller sökandens invändning om att förhållandena i nätet kan förändras mycket snabbt, vilket skulle kunna lösas på ett effektivt sätt genom den integrerade planeringsprocessen, konstaterar tribunalen att det i CROSA-föreskrivs föreskrivs tillräckliga garantier för att säkerställa att de systemansvariga för överföringssystemen fullgör sin skyldighet att säkerställa driftsäkerheten av sina nät.

117 För det första föreskrivs i artikel 27.2 a i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) att om aktiveringen av en avhjälpande åtgärd med gränsöverskridande betydelse leder till en överträdelse av driftsäkerheten, får den systemansvarige för överföringssystemet som berörs och den systemansvarige för överföringssystemet som ansvarar för aktiveringen av den avhjälpande åtgärden avvisa denna åtgärd. Samma möjlighet föreskrivs i artikel 27.2 b i nämnda metod för det fall att samma åtgärd inte längre är tillgänglig, det vill säga när den inte längre kan genomföras.

118 För det andra föreskrivs i artikel 33 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) ett förfarande för snabb aktivering för att åtgärda de överträdelser av driftssäkerheten som identifieras mellan två iterationer av CROSA-förfarandet, utan att det är möjligt att invänta nästa tidsram, samt för överträdelser av driftssäkerheten som uppdagats efter det senaste CROSA-förfarandet.

119 Förfarandet för snabb aktivering utgör därför ett subsidiärt förfarande, utanför CROSA-förfarandet, som innebär en mer begränsad samordning endast mellan de systemansvariga för överföringssystemen som påverkas av de korrigerande åtgärder som måste aktiveras för att avhjälpa nya överträdelser av driftsäkerheten som inte har kunnat lösas genom CROSA-förfarandet. Detta förfarande gör det möjligt för de systemansvariga för överföringssystem att ensidigt säkerställa driftsäkerheten av sina nät, för det fall att CROSA-förfarandet inte kan identifiera en överträdelse av denna säkerhet.

120 Mot bakgrund av det ovan anförda ska även Republiken Polens invändning underkännas om att tillämpningen av CROSA-förfarandet för nät med en modell för centraldirigering skulle ge upphov till felaktig information om vilka avhjälpande åtgärder som bör tillämpas, eftersom detta förfarande inte förfogar över den senaste informationen om nätets tillstånd. Även om det antas att CROSA-förfarandet skulle vara ineffektivt, vilket Republiken Polen inte har styrkt, har Republiken Polen inte visat att de garantier som anges i punkterna 116–118 ovan inte skulle vara ägnade att göra det möjligt för systemansvariga för överföringssystem att säkerställa driftsäkerheten av sina nät när CROSA-förfarandet inte skulle kunna identifiera en överträdelse av driftsäkerheten och rekommendera en samordnad lösning.

121 Således kan konstateras att överklagandenämnden inte gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte fråntog sökanden möjligheten att hantera överbelastning i modellen för centraldirigering, och att överklagandenämnden därmed varken åsidosatte artikel 4.2 e i förordning 2017/1485 eller artikel 12.1 i förordning 2019/943.

Åsidosättande av de bestämmelser som garanterar möjligheten att använda modellen för centraldirigering för att utföra balanseringsuppgifter

122 Sökanden har även kritiserat överklagandenämnden för att i det angripna beslutet ha bekräftat den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC), trots att denna hindrade sökanden från att utföra balanseringsuppgifter.

123 Sökanden kan emellertid, såsom Acer med rätta har hävdat, ändra produktionsprogrammet för en enhet i balanseringssyfte, även om denna enhet berörs av en avhjälpande åtgärd med gränsöverskridande betydelse, fram till den tidpunkt då den avhjälpande åtgärden aktiveras på denna enhet.

124 Det framgår visserligen av artikel 21.1 b i förordning 2017/1485 att en systemansvarig för överföringssystem inte kan ”utforma, förbereda och aktivera” avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse utan samordning eller utanför CROSA-förfarandet. På samma sätt följer det av artikel 35.4 i förordning 2015/1222 att systemansvariga för överföringssystem inte får vidta ”ensidiga och ej samordnade” avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse.

125 Förbudet mot att vidta nya avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse efter den senaste iterationen av CROSA-förfarandet är emellertid tillämpligt på åtgärder för hantering av överbelastning utan att det påverkar de åtgärder som vidtas i balanseringssyfte.

126 Såsom Acer med rätta har hävdat kan den integrerade planeringsprocessen fortsätta och ändra produktionsplanerna och förbrukningsplanerna för produktionsenheterna även efter det att tidsramen för CROSA-förfarandet löpt ut, förutsatt att dessa ändringar syftar till balansering. I detta avseende medgav sökanden vid förhandlingen att det visserligen var svårt att skilja mellan omdirigeringsåtgärder som vidtagits för att hantera överbelastning och åtgärder som vidtagits i balanseringssyfte, men att en sådan åtskillnad inte var omöjlig.

127 Även om det är riktigt att sökanden, på grund av att de produktionsenheter på vilka avhjälpande åtgärder som har gränsöverskridande betydelse aktiveras i enlighet med resultaten av CROSA-förfarandet inte är tillgängliga, förfogar över mindre resurser än tidigare för att utföra sina balanseringsuppgifter, kan detta konstaterande inte i sig vara tillräcklig för att fastställa att artikel 4.2 e i förordning 2017/1485 och artikel 12.1 i förordning 2019/943 har åsidosatts.

128 Det ska i detta hänseende för det första erinras om att det följer av själva logiken i den regionala samordningen att de systemansvariga för överföringssystemen inte fritt kan förfoga över alla sina resurser, såvida de har gränsöverskridande betydelse.

129 För det andra ska det understrykas att det i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) föreskrivs flera specifika garantier avseende balansering. I artikel 25 i denna metod föreskrivs särskilt att CROSA-förfarandet ska säkerställa att avhjälpande åtgärder som har med en optimal gränsöverskridande betydelse inte skapar obalans i energihänseende. Enligt artikel 31.2 i den omtvistade metoden (ROSC) får en systemansvarig för överföringssystem, såsom Acer med rätta har hävdat, dessutom, inom ramen för förfarandet för snabb aktivering, begära en omprövning av den avhjälpande åtgärd med gränsöverskridande betydelse som det har förordnats om det, till följd av de ändringar i instruktionerna som följer av den integrerade planeringsprocessen, inte längre är nödvändigt att aktivera den åtgärden.

130 Överklagandenämnden kan följaktligen inte kritiseras för att ha åsidosatt de befogenheter som de systemansvariga för överföringssystemen har avseende användning av modellen för centraldirigering för att säkerställa driftsäkerhet och balansering enligt artikel 4.2 e i förordning 2017/1485 och artikel 12.1 i förordning 2019/943.

131 De övriga invändningar som sökanden har anfört till stöd för den fjärde grunden kan inte föranleda någon annan bedömning.

132 Vad för det första gäller sökandens invändning att överklagandenämnden, genom att bekräfta den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) och CROSA-förfarandet, medgav en rättsstridig inblandning i sin befogenhet att utföra balanseringsuppgifter, kan det för det första konstateras att sökanden inte har visat på vilket sätt det så kallade ”kopparplåtsparadigmet” i den områdesbaserade marknadsmodellen, som används i kapacitetsberäkningsförfarandet och som sökanden har åberopat, är relevant för bedömningen av lagenligheten av den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC). Sökanden har i själva verket förklarat att den områdesbaserade marknadsmodell som tillämpas i Europa är baserad på kopparplåtsparadigmet och har preciserat att detta innebär att det, ur grossistmarknadens perspektiv, inte finns några begränsningar för kommersiell verksamhet inom elområdet, det vill säga det finns inga begränsningar för handel mellan produktionsutrustning och lastningsutrustning som är belägen i samma elområde, och att handeln mellan elområdena begränsas av tillgången till elöverföringskapacitet mellan områdena. Det kan emellertid konstateras att sökanden inte på något sätt har förklarat på vilket sätt den omständigheten att den områdesbaserade marknadsmodell som tillämpas i Europa grundar sig

på detta paradigm skulle hindra sökanden från att använda produktionsenheter för balanseringsuppgifter när en avhjälpande åtgärd med gränsöverskridande betydelse skulle aktiveras på dessa enheter.

133 För det andra kan överklagandenämnden inte klandras för att i det angripna beslutet ha bekräftat att de regionala centrumen kunde delta i realtidsdriften av elsystemet, i enlighet med skäl 55 i förordning 2019/943. Det framgår tydligt av CROSA-förfarandets funktionssätt att de regionala centrumen är begränsade till att rekommendera samordnade avhjälpande åtgärder, medan de systemansvariga för överföringssystemen har det slutliga ansvaret för att aktivera dessa åtgärder i realtid, såsom framgår av artikel 42.2 i förordning 2019/943 samt artikel 78.4 i förordning 2017/1485.

134 Vad för det andra gäller sökandens invändning om en påstådd diskriminering mellan systemansvariga för överföringssystemen som driver verksamhet enligt modellen för centraldirigering och de systemansvariga för överföringssystemen som driver verksamhet enligt modellen för självreglering, har denna invändning vare sig anförts vid överklagandenämnden eller i ansökan till tribunalen, utan endast i repliken. Enligt artikel 84 i rättegångsreglerna får nya grunder inte åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under rättegången, vilket sökanden inte har gjort gällande. Denna invändning har följaktligen framställts för sent och kan därför inte tas upp till sakprövning.

135 Det kan under alla omständigheter konstateras att sökanden inte har visat på vilket sätt likabehandling av modeller för centraldirigering och för självreglering skulle strida mot principen om likabehandling.

136 Sökanden har inte bestritt att det i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte görs någon åtskillnad mellan dessa båda modeller och att de därför behandlas på samma sätt.

137 Inom ramen för förevarande förfarande har Acer för övrigt förklarat, utan att motsägas av sökanden, att de begränsningar som följer av den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) i princip är tillämpliga på samma sätt på modellerna för centraldirigering och självreglering, eftersom de inte bara påverkar hanteringen av överbelastning, utan även andra förfaranden för systemdrift. Acer har i detta sammanhang preciserat att de systemansvariga för överföringssystem som driver verksamhet enligt en modell för självreglering även måste ta hänsyn till dessa begränsningar, till exempel vad gäller inköp av balanskapacitet. En balanskapacitet som används som avhjälpande åtgärd med gränsöverskridande betydelse är således inte längre fullt tillgänglig i balanseringssyfte, vare sig för systemansvariga för överföringssystem som driver verksamhet enligt modellen för självreglering eller för systemansvariga för överföringssystem som driver verksamhet enligt modellen för centraldirigering, utan diskriminering. Acer har dessutom hävdat att dessa båda modeller eftersträvar samma mål, vilket sökanden inte heller har bestritt.

138 Enligt fast rättspraxis innebär principen om icke-diskriminering eller likabehandling emellertid att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se dom av den 16 december 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine m.fl., C-127/07, EU:C:2008:728, punkt 23 och där angiven rättspraxis).

139 Härav följer att sökanden i förevarande fall, för att bevisa att det föreligger en diskriminering, borde ha visat att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) hade en annan inverkan på förvaltningen av den ena av dessa två modeller i förhållande till den andra, vilket sökanden har underlåtit att göra.

140 Av det ovan anförda följer att sökanden inte har visat att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att i det angripna beslutet inte konstatera ett åsidosättande av de bestämmelser som säkerställer att de systemansvariga för överföringssystemen kan använda modellen för centraldirigering för att hantera interna överbelastningar eller utföra balanseringsuppgifter. Den fjärde grunden ska således underkännas.

Den femte grunden: Överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att det i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) hade fastställts rättvisa regler för gränsöverskridande elhandel och att det hade införts lämpliga incitament för hantering av överbelastning och effektiva investeringar för avhjälpande åtgärder i samband med utrustning såsom fasförskjutningstransformatorer.

141 Sökanden har gjort gällande att Acers överklagandenämnd gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den bekräftade Acers tolkning av artikel 1 c i förordning 2019/943 och artikel 4.1 f i förordning 2017/1485, enligt vilken det i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) dels hade fastställts rättvisa regler för gränsöverskridande elhandel, dels hade införts lämpliga incitament för hantering av överbelastningar och investeringar, för avhjälpande åtgärder i samband med utrustning såsom fasförskjutningstransformatorer, som gör det möjligt att avhjälpa överbelastningar genom att ”framtvinga” en övergång av el från en överbelastad elledning till en mindre belastad elledning.

142 Sökanden har i detta avseende påpekat att de systemansvariga för överföringssystemen, efter det att CROSA-förfarandet som avses i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) hade inletts, inte längre individuellt kan tillämpa avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse som står till deras förfogande på grund av de investeringar som de har gjort i viss utrustning, såsom fasförskjutningstransformatorer. Den omtvistade metoden begränsar således möjligheten för de systemansvariga för överföringssystemen att individuellt vidta ekonomiskt rimliga avhjälpande åtgärder på lokal nivå.

143 Sökanden har erinrat om att de avhjälpande åtgärder som valts för att minska överbelastningen på vissa nätelement inom ramen för CROSA-förfarandet kan skilja sig från avhjälpande åtgärder som endast avser lokal överbelastning eller lokala avhjälpande åtgärder, vilket medför svårigheter när flera samtidiga och ömsesidigt beroende överbelastningar uppstår i olika delar av samma region. Förekomsten av dessa samtidiga överbelastningar är än mer problematisk när fasförskjutningstransformatorer, som installerats för att minska överbelastningen på ett nätelement används, eftersom dessa, inom ramen för en avhjälpande åtgärd med gränsöverskridande betydelse, skulle kunna behöva användas omvänt och, enligt sökanden, kontraintuitivt, för att öka flödet i de överbelastade elementen i syfte att minska en gränsöverskridande överbelastning.

144 En systemansvarig för överföringssystemet kan dessutom, inom ramen för en avhjälpande åtgärd med gränsöverskridande betydelse, vara tvungen att tillämpa en regional lösning som kombinerar åtgärder som använder fasförskjutningstransformatorer och omdirigeringsåtgärder, vilket skulle medföra kostnader för omdirigering för den systemansvarige, trots att denne utan kostnad skulle ha kunnat använda en fasförskjutningstransformator, i vilken den tidigare hade investerat för att

minska överbelastningen i sina nätelement. Enligt sökanden finns det emellertid ingen bestämmelse i unionsrätten som innebär att systemansvariga för överföringssystemen åläggs att tillgodose intressen för andra aktörer som är etablerade i andra medlemsstater.

145 Sökanden har dragit slutsatsen att det angripna beslutet, varigenom den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) bekräftas, förutom att det innebär ett åsidosättande av artikel 1 c i förordning 2019/943 och artikel 4.1 f i förordning 2017/1485, även strider mot artikel 1.2 i förordning 2019/942, jämförd med artikel 19 i förordning 2019/943, eftersom beslut nr 33/2020 inte bidrar till att unionsrätten tillämpas konsekvent, effektivt och ändamålsenligt, utan försvårar, eller till och med omintetgör, ansträngningarna för att följa artikel 19 i förordning 2019/943 vad gäller fördelningen av intäkterna från överbelastning till investeringar som gör det möjligt att minska begränsningar i sammanlänkningar.

146 Acer har bestritt sökandens argument och yrkat att denna grund ska underkännas.

147 Acer har i detta sammanhang bestritt att den femte grunden kan tas upp till sakprövning, med motiveringen att den avser den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) som fastställts i beslut nr 33/2020 och inte det angripna beslutet.

148 Vad inledningsvis gäller frågan huruvida den femte grunden kan tas upp till sakprövning, ska det först och främst påpekas att sökanden har kritiserat överklagandenämnden för att i det angripna beslutet ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att bekräfta Acers tolkning av artikel 1 c i förordning 2019/943 och artikel 4.1 f i förordning 2017/1485 i beslut nr 33/2020. Det ska vidare konstateras att sökanden i sin ansökan uttryckligen, till stöd för den femte grunden, har ifrågasatt vissa specifika punkter i det angripna beslutet. Det ska slutligen noteras att överklagandenämnden, i punkterna 643–651 i det angripna beslutet, förklarade varför den ansåg att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte stred mot artikel 1 c i förordning 2019/943 eller artikel 4.1 f i förordning 2017/1485, bland annat på grund av att den inte innebär att de systemansvariga för överföringssystemen avskräcks från att investera i viss utrustning, såsom fasförskjutningstransformatorer. Härav följer, tvärtemot vad Acer har påstått, att sökanden genom sin femte grund har ifrågasatt det angripna beslutet och inte beslut nr 33/2020. Denna grund kan följaktligen tas upp till prövning.

149 Vad gäller frågan huruvida det finns fog för den femte grunden ska det för det första preciseras att artikel 1 c i förordning 2019/943 fastställer syftet att fastställa rättvisa regler för gränsöverskridande elhandel, och att artikel 4.1 f i förordning 2017/1485 syftar till att främja samordning av systemdrift och driftplanering.

150 I artikel 1.2 i förordning 2019/942 fastställs att Acers bland annat ska vara bidra till att unionsrätten tillämpas konsekvent, effektivt och ändamålsenligt för att uppnå unionens klimat- och energimål. I artikel 19 i förordning 2019/943 regleras i huvudsak tilldelning av inkomster från kapacitet mellan elområden. I punkt 2 b i den artikeln föreskrivs att förfarandet för tilldelning av dessa inkomster bland annat syftar till ”täckning av kostnader för nätinvesteringar i syfte att minska begränsningen i sammanlänkningar.”

151 För det andra kan det konstateras att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) kan medföra att möjligheten för de systemansvariga för överföringssystemen att individuellt använda sig av ekonomiskt rimliga avhjälpande åtgärder på lokal nivå begränsas, särskilt vid samtidiga och ömsesidigt beroende överbelastningar i olika delar av regionen CORE, vilket Acer inte har bestritt. Såsom Acer har erinrat om kan dock CROSA-förfarandet endast ändra konfigurationen

av en fasförskjutningstransformator för att avhjälpa de överbelastningar som identifierats i den gemensamma nätmodellen och är inte avsedd att skapa nya överbelastningar eller återskapa gamla överbelastningar, i enlighet med artikel 23 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC). Vidare avhjälps de överbelastningar som ”orsakas” av tillämpningen av de avhjälpande åtgärder som rekommenderats genom CROSA-förfarandet, till exempel ändringen av parametrarna för en fasförskjutningstransformator, också genom CROSA-förfarandet, vilket innebär att kostnaderna för den omdirigering som har varit nödvändig för att avhjälpa dessa överbelastningar ska hänföras till de nätelement som är överbelastade i den gemensamma nätmodellen.

152 Det ska dessutom påpekas att Acer i sina inlagor har medgett att CROSA-förfarandet kunde medföra vissa kostnader för omdirigering för en systemansvarig för överföringssystemet för att avhjälpa de överbelastningar som ”orsakats”, bland annat av den ändring i konfigurationen av fasförskjutningstransformatorer som rekommenderas genom CROSA-förfarandet, när en optimal lösning på CORE-regionnivå krävde såväl en ändring i konfigurationen av fasförskjutningstransformatorer som kostsamma avhjälpande åtgärder, såsom omdirigering. Det är således med rätta som sökanden har gjort gällande att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) kan medföra ytterligare kostnader för vissa systemansvariga för överföringssystemen, såsom sökanden, som redan har investerat i utrustning såsom fasförskjutningstransformatorer.

153 Det ska således prövas huruvida de ytterligare kostnader som den omtvistade säkerhetsmetodiken (ROSC) i vissa fall kan medföra för systemansvariga för överföringssystemen som redan har investerat i utrustning såsom fasförskjutningstransformatorer visar att de bestämmelser som fastställs genom denna metod är orättvisa och skulle leda till att de systemansvariga för överföringssystemen avskräcks från att investera i denna utrustning, såsom sökanden har påstått, till den grad att de utgör ett åsidosättande av artikel 1 c i förordning 2019/943, artikel 4.1 f i förordning 2017/1485 och artikel 1.2 i förordning 2019/942, jämförd med artikel 19 i förordning 2019/943.

154 När det gäller påståendet att de regler som fastställts genom den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) är orättvisa, kan det konstateras att de kostnader som uppkommer till följd av tillämpningen av den regionala lösning som valts genom CROSA-förfarandet är oupplösligt förbundna med den regionala samordningen och utgör ett konkret uttryck för principen om energisolidaritet.

155 Såsom EU-domstolen erinrade om i punkt 73 i dom av den 15 juli 2021, Tyskland mot Polen (C-848/19 P, EU:C:2021:598), innebär tillämpningen av principen om energisolidaritet inte att unionens energipolitik inte i något fall får ha en negativ inverkan på en medlemsstats särskilda intressen på detta område. Unionens institutioner och medlemsstaterna är emellertid skyldiga att vid genomförandet av denna politik beakta såväl unionens som de olika medlemsstaters intressen som potentiellt berörs och göra en avvägning mellan dessa intressen i händelse av intressekonflikter.

156 Det ska i detta hänseende påpekas att det är just de kostnader som uppkommer på grund av tillämpningen av den regionala lösningen som fördelas mellan de systemansvariga för överföringssystemen i förhållande till deras bidrag till överbelastningen, i enlighet med den metod för att dela kostnader som antagits på grundval av artikel 74 i förordning 2015/1222. Det ska dessutom understrykas att ett av syftena med CROSA-förfarandet är att avhjälpa dessa överbelastningar och andra överträdelser av driftsäkerheten på det mest kostnadseffektiva sättet på regional nivå.

157 Det ska dessutom beaktas att det i artikel 35 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) föreskrivs en övervakning, på grundval av vilken en ändring av denna metod skulle kunna vara motiverad enligt artikel 7.4 i förordning 2017/1485 om det konstaterades att en och samma systemansvarig för överföringssystemet, inom ramen för CROSA-förfarandet, regelbundet eller systematiskt påverkades av högre kostnader.

158 Det kan följaktligen konstateras att enbart den omständigheten att en systemansvarig för överföringssystemen kan bära högre kostnader på grund av den regionala samordningen inte kan innebära att de regler som fastställts genom den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) är orättvisa och att denna metod därmed strider mot artikel 1 c i förordning 2019/943 eller att de inte kan främja regional samordning i den mening som avses i artikel 4.1 f i förordning 2017/1485.

159 När det gäller sökandens påstående att den omtvistade säkerhetsmetodiken (ROSC) avskräcker de systemansvariga för överföringssystemen från att investera i sådan utrustning som fasförskjutningstransformatorer, har sökanden inte lämnat några konkreta uppgifter om den ekonomiska inverkan av fördelningen av omdirigeringskostnaderna som skulle kunna visa att det på grund av denna metod föreligger ett verkligt hinder för att investera i sådan utrustning.

160 Såsom Acer har påpekat, utan att motsägas av sökanden, kan en systemansvarig för överföringssystem emellertid alltid dra nytta av den investering som denne har gjort i en sådan utrustning som en fasförskjutningstransformator, förutsatt att denna utrustning minskar de kostnader som denne måste bära för att avhjälpa överbelastningarna i sin individuella nätmodell innan CROSA-förfarandet inleds.

161 Eftersom det i förevarande fall inte har visats att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) skulle avskräcka de systemansvariga för överföringssystemen från att investera i utrustning såsom fasförskjutningstransformatorer, ska sökandens invändning om åsidosättande av artikel 1 c i förordning 2019/943, artikel 4.1 f i förordning 2017/1485 och artikel 1.2 i förordning 2019/942, jämförd med artikel 19 i förordning 2019/943, underkännas.

162 Mot bakgrund av vad som anförts ovan framgår att sökanden inte har visat att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att det i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) har fastställts rättvisa regler för gränsöverskridande elhandel och att det har införts lämpliga incitament för hantering av överbelastningar och lämpliga incitament för hantering av överbelastningar och effektiva investeringar för avhjälpande åtgärder i samband med sådan utrustning som fasförskjutningstransformatorer. Den femte grunden ska följaktligen underkännas.

Den sjätte grunden: Åsidosättande av artiklarna 76 och 77 i förordning 2017/1485, jämförda med artikel 25 samt artikel 4.1 d och h och 4.2 e i denna förordning, vilka säkerställer att gränserna för driftsäkerhet, särskilt spänningsgränserna, på lokal och regional nivå respekteras

163 Sökanden har gjort gällande att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den konstaterade att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte hindrade de systemansvariga för överföringssystemen från att respektera gränserna för driftsäkerhet, särskilt spänningsgränserna. Överklagandenämnden gjorde således en felaktig bedömning när den fann att nämnda metod inte stred mot artiklarna 76 och 77 i förordning 2017/1485, vilka avser det förslag till regional samordning av driftsäkerhet som de systemansvariga för överföringssystemen ska lägga fram respektive de allmänna bestämmelser

avseende organiseringen av regional samordning av driftsäkerheten som detta förslag ska innehålla. Dessa artiklar ska läsas mot bakgrund av, för det första, artikel 25 i förordning 2017/1485, som behandlar de gränser för driftsäkerhet som varje systemansvarig för överföringssystem ska fastställa, för det andra, artikel 4.1 d och h i nämnda förordning, som bland dessa syften, dels fastställer syftet att säkerställa förutsättningarna för bibehållen driftsäkerhet i hela unionen, dels att bidra till en effektiv drift och utveckling av elöverföringssystemet och elsektorn i unionen, och för det tredje artikel 4.2 e i samma förordning, enligt vilken medlemsstater, behöriga myndigheter och systemansvariga för överföringssystemen ska respektera det ansvar som anförtrotts den berörda systemansvarige för överföringssystemet för att trygga systemsäkerheten, även enligt krav i nationell lagstiftning.

164 Sökanden har i detta avseende i huvudsak gjort gällande att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte ger de systemansvariga för överföringssystemen möjlighet att använda avhjälpande åtgärder som är tillräckliga för att hantera spänningen på lokal nivå, eller regionala centrum möjlighet för att hantera spänningen på regional nivå.

165 Acer har bestritt sökandens argument och yrkat att denna grund ska underkännas.

166 Acer har särskilt bestritt att den sjätte grunden kan tas upp till sakprövning, eftersom den är ett identisk återgivande av en grund som sökanden redan hade framfört vid överklagandenämnden.

167 Vad inledningsvis gäller frågan huruvida den sjätte grunden kan tas upp till sakprövning, ska det erinras om att sökanden har rätt att vid tribunalen bestrida överklagandenämndens resonemang i det angripna beslutet och, om den anser det nödvändigt, stödja sig på invändningar som redan anförts vid nämnden (se ovan punkt 41). I förevarande fall anförde överklagandenämnden i punkterna 677–690 i det angripna beslutet skälen till varför den ansåg att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte hindrade systemansvariga för överföringssystem från att respektera gränser för driftsäkerhet, särskilt spänningsgränser, och att denna metod därför inte stred mot artiklarna 76 och 77 i förordning 2017/1485, jämförda med artiklarna 25, 4.1 d och h samt 4.2 e i samma förordning.

168 Av detta följer att de invändningar som sökanden har anfört i syfte att ifrågasätta dessa överväganden, vilka överklagandenämnden kom fram till i det angripna beslutet, kan tas upp till sakprövning.

Åsidosättande av de bestämmelser som säkerställer att spänningsgränserna respekteras på lokal nivå

169 Det ska inledningsvis påpekas att såväl systemansvariga för överföringssystemen som regionala centrum är skyldiga att respektera spänningsgränserna, vilket sökanden med rätta har hävdat. Denna skyldighet följer nämligen, vad gäller systemansvariga för överföringssystem, av artikel 27.1 och artikel 34.2 i förordning 2017/1485 och, när det gäller regionala centrum, av artikel 78.2 a i förordning 2017/1485, enligt vilken dessa centrum ska genomföra CROSA-förfarandet på grundval av de gränser för driftsäkerheten som fastställts av de systemansvariga för överföringssystem i enlighet med artikel 25 i nämnda förordning, jämförd med artikel 72 i samma förordning.

170 Det ska även påpekas att det i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) föreskrivs att avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse, vilka samordnas av regionala centrum, syftar till att minska flödena på de nätelement som har gränsöverskridande betydelse. Härav

följer att denna metod fokuserar på att avhjälpa överträdelser av driftsäkerheten i form av problem med strömgränser, medan de systemansvariga för överföringssystem förblir huvudsakligen ansvariga för att säkerställa att spänningsgränserna respekteras.

171 Denna fördelning av skyldigheter mellan regionala centrum och systemansvariga för överföringssystem följer av förslaget från de systemansvariga. Det följer av sidan 5 i de systemansvarigas förklarande anmärkningar (se punkt 7 ovan) att sistnämnda ansåg att andra överträdelser av driftsäkerheten, såsom de spänningsgränser och gränser för kortslutningsström som avses i artikel 25 i förordning 2017/1485, bättre kunde avhjälpas på lokal nivå.

172 Sökanden har i detta avseende i huvudsak gjort gällande att de avhjälpande åtgärder som har en gränsöverskridande betydelse som är föremål för den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC), å ena sidan, och de avhjälpande åtgärderna för att säkerställa att spänningsgränserna respekteras på lokal nivå, å andra sidan, kan komma i konflikt med varandra, eftersom de förstnämnda avser en minskning av flödena, medan de sistnämnda kan kräva en ökning av dem. Sökanden har tillagt att denna ”konflikt” inte har beaktats i tillräcklig utsträckning genom den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC).

173 I den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) föreskrivs emellertid flera garantier, i CROSA-förfarandet, vilka just syftar till att säkerställa att spänningsgränserna respekteras genom de avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse som vidtas efter detta förfarande.

174 För det första föreskrivs, i enlighet med artikel 22.4 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC), att varje systemansvarig för överföringssystem i regionen CORE ska göra en lokal bedömning och en långsiktig driftsäkerhetsanalys för att avhjälpa överträdelser av gränserna för driftsäkerhet, såsom överskridanden av spänningsgränser, gränser för kortslutningsström och stabilitetsgränser. Sådana överträdelser kan i synnerhet behandlas inom ramen för CROSA-förfarandet, under den samordning av avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse som avses i artikel 27 i den metoden, bland annat genom tillämpning av ytterligare begränsningar för avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse.

175 Sökanden har i detta avseende gjort gällande att det i artikel 27 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) endast föreskrivs en möjlighet, och inte en skyldighet, att behandla dessa överträdelser av spänningsgränserna inom ramen för CROSA-förfarandet. Eftersom det är den systemansvarige för överföringssystemet som har denna möjlighet kan den systemansvarige emellertid själv försäkra sig om att nämnda förfarande respekterar spänningsgränserna i dess nät.

176 För det andra föreskrivs i artikel 22.5 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) att de systemansvariga för överföringssystemen får tillämpa ytterligare systembegräsningar som återspeglar andra gränser för driftsäkerheten som avses i punkt 4 i samma artikel, nämligen spänningsgränser som är avsedda att säkerställa att CROSA-förfarandet, i den mån det syftar till att optimera avhjälpande åtgärder, inte skapar nya underliggande överträdelser av driftsäkerheten eller förvärrar dem. CROSA-förfarandet får dock inte avhjälpa dessa underliggande överträdelser, som ska avhjälpas i enlighet med artikel 22.4 i nämnda metod.

177 Även om sökanden har åberopat sistnämnda bestämmelse till stöd för sitt argument att de avhjälpande åtgärder som samordnas genom CROSA-förfarandet inte kan användas för att avhjälpa överträdelser av spänningsgränserna, har den inte visat att denna bestämmelse hindrar de systemansvariga för överföringssystemen från att avhjälpa överträdelser av spänningsgränserna på lokal nivå. Tvärtom säkerställer artikel 22.5 i den omtvistade

säkerhetsmetoden (ROSC) att avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse inte hindrar de systemansvariga för överföringssystemen från att kunna avhjälpa överträdelser av spänningsgränserna. Sökanden har inte heller visat på vilket sätt artikel 22.5 i nämnda metod inte skulle göra det möjligt för de systemansvariga för överföringssystemen att säkerställa att spänningsgränserna respekteras på lokal nivå, och inte heller varför det i nämnda metod ska fastställas avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse för att avhjälpa överträdelser av spänningsgränserna.

178 För det tredje föreskrivs i artikel 27.2 och 27.5 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) en möjlighet för den berörde systemansvarige för överföringssystemet att avvisa en avhjälpande åtgärd med en gränsöverskridande betydelse som rekommenderats genom CROSA- förfarandet, med motiveringen att genomförandet av denna åtgärd skulle medföra överträdelser av driftsäkerheten på dess nät. I detta avseende kan inte sökandens argument godtas att denna bestämmelse inte skulle göra det möjligt för systemansvariga för överföringssystem att säkerställa att spänningsgränserna respekteras på lokal nivå, eftersom det i denna bestämmelse endast föreskrivs en möjlighet att avvisa en avhjälpande åtgärd, men inte att fastställa eller rekommendera en sådan åtgärd för att lösa spänningsproblem. Sökanden har nämligen inte visat hur denna bestämmelse inte skulle göra det möjligt för de systemansvariga att säkerställa att spänningsgränserna respekteras på lokal nivå.

179 För det fjärde föreskrivs i artikel 16.4 i den omtvistade ROSC-metoden en möjlighet för systemansvariga för överföringssystem att komplettera denna metod med bestämmelser om nätbegränsningar, i syfte att särskilt och om nödvändigt avhjälpa överträdelser av spänningsgränser.

180 Av detta följer att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) är avsedd att ta hänsyn till de avhjälpande åtgärder som vidtagits av de systemansvariga för överföringssystemen på lokal nivå inom ramen för CROSA-förfarandet, utan att det krävs att de samordnas på regional nivå.

181 Sökanden har följaktligen inte styrkt att de garantier som undersökts i punkterna 175–180 ovan inte var tillräckliga för att säkerställa att de systemansvariga för överföringssystemen iakttog spänningsgränserna på lokal nivå.

182 Under alla omständigheter är enbart den omständigheten att sökanden inte längre kan använda vissa avhjälpande åtgärder för att säkerställa att spänningsgränserna på dess nät respekteras, med hänsyn till att dessa åtgärder är förbehållna CROSA-förfarandet, inte tillräcklig för att visa att sökanden inte kan säkerställa driftssäkerheten på detta nät. Det finns inte något som motiverar att säkerhetsmetoden (ROSC) skulle föreskriva användning av minimibegränsningar av effektflöden och planerade avbrott, eftersom det härvid rör sig om åtgärder som åvilar de systemansvariga för överföringssystemen på lokal nivå.

183 Sökanden kan följaktligen inte kritisera överklagandenämnden för att den genom det angripna beslutet har bekräftat en metod som inte ger de systemansvariga för överföringssystemen möjlighet att vidta tillräckliga avhjälpande åtgärder för att hantera spänningen på lokal nivå.

Åsidosättande av bestämmelser som garanterar att spänningsgränserna respekteras på regional nivå

184 Vad gäller det påstådda åsidosättandet av de bestämmelser som garanterar att spänningsgränserna respekteras på regional nivå, har sökanden för det första inte lagt fram någon bevisning till stöd för påståendet att säkerhetsmetoden (ROSC) i allmänhet bör ge möjlighet att fastställa avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse och de systembegränsningar som är nödvändiga för att avhjälpa överträdelser av spänningsgränserna.

185 Acer har vidare i punkt 95 i dupliken understrukit att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) redan omfattade vissa avhjälpande åtgärder för att lösa spänningsproblem med gränsöverskridande betydelse, varvid vissa avhjälpande åtgärder som använts för att avhjälpa överträdelser av spänningsgränsen på regional nivå också kunde klassificeras som åtgärder med gränsöverskridande betydelse som ska samordnas enligt denna metod.

186 Vad för det andra särskilt gäller de planerade avbrotten kan det konstateras att även om artikel 8 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) utesluter att de avhjälpande åtgärder som avses i artikel 22.1 d, h, i och j i förordning 2017/1485 kan användas inom ramen för CROSA-förfarandet, är detta inte fallet med de planerade avbrotten som avses i artikel 22.1 a i denna förordning, vilka, i motsats till vad sökanden har påstått, skulle kunna föreskrivas inom ramen för detta förfarande.

187 Vad vidare gäller minimibegränsningar för effektflöden ska det påpekas, såsom Acer har angett, utan att motsägas av sökanden, att varken artikel 75 i förordning 2017/1485 eller någon annan unionsrättslig bestämmelse kräver att en sådan åtgärd ska ingå i CROSA-förfarandet. Under alla omständigheter kan denna minimibegränsning fastställas av varje enskild systemansvarig för överföringssystem i dess individuella nätmodell.

188 För det tredje, i den mån sökanden har hävdat att de garantier som undersöks i punkterna 175–180 ovan inte skulle säkerställa en fullständig överensstämmelse mellan avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse, som avser överträdelser av gränserna för ström, och lokala avhjälpande åtgärder, som används för att minska spänningsproblem på lokal nivå, ska det påpekas att ingen av de bestämmelser som sökanden åberopar, nämligen artiklarna 25, 34.2, 72 och 76 i förordning 2017/1485, leder till slutsatsen att en sådan situation är rättsstridig.

189 Sökanden kan följaktligen inte kritisera överklagandenämnden för att den genom det angripna beslutet bekräftade en metod som inte gav de regionala centrumen tillräckliga avhjälpande åtgärder för att hantera spänningen på regional nivå.

190 Av det ovan anförda följer att sökanden inte har kunnat visa att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i det angripna beslutet fann att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte, på lokal och regional nivå, hindrade iakttagandet av gränserna för driftsäkerhet, särskilt spänningsgränserna, och att metoden följaktligen inte stred mot artiklarna 76 och 77 i förordning 2017/1485, jämförda med artikel 25 samt artikel 4.1 d och h och 4.2 e i denna förordning. Den sjätte grunden ska följaktligen underkännas.

Den andra grunden: Bristande motivering av det angripna beslutet

191 Sökanden har gjort gällande att överklagandenämnden inte har motiverat det angripna beslutet tillräckligt, och därmed har åsidosatt artikel 296 FEUF och artikel 28.4 i förordning 2019/942. Till stöd för detta påstående har sökanden angett fem exempel på bedömningar som överklagandenämnden har gjort i det angripna beslutet som enligt sökanden är otillräckligt motiverade och tvivelaktiga från rättslig synpunkt. Sökanden har närmare bestämt hänvisat till punkterna 556, 559, 574, 605 och 644 i det angripna beslutet, vilka sökanden har kritiserat mer ingående i sina olika grunder.

192 Acer har bestritt sökandens argument och yrkat att denna grund inte ska godtas.

193 Det ska i detta hänseende erinras om att den motivering som krävs enligt artikel 296 andra stycket FEUF ska anpassas till rättsaktens beskaffenhet och det ska klart och tydligt framgå av denna hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt och personligen berörs av den, kan ha. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 296 andra stycket FEUF inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (se dom av den 15 juli 2004, Spanien/kommissionen, C-501/00, EU:C:2004:438, punkt 73 och där angiven rättspraxis och dom av den 29 juni 2017, E-Control/ACER, T-63/16, ej publicerad, EU:T:2017:456, punkt 68 och där angiven rättspraxis).

194 Det kan emellertid inte krävas att överklagandenämnderna utformar beslutsskälen så, att samtliga resonemang som parterna i ärendet fört bemöts vart och ett för sig och på ett uttömmande sätt. Motiveringen kan således vara underförstådd, under förutsättning att den ger dem som berörs av beslutet möjlighet att få kännedom om skälen för överklagandenämndens beslut och den behöriga domstolen tillräckligt underlag för att utöva sin kontroll (se dom av den 29 juni 2017, E-Control/ACER, T-63/16, ej publicerad, EU:T:2017:456, punkt 69 och där angiven rättspraxis). Härav följer att det inte kan krävas att överklagandenämnden uttryckligen prövar och motiverar underkännandet av vart och ett av de argument som framförts inom ramen för ett förfarande som inletts vid nämnden.

195 Det ska dessutom erinras om att skyldigheten att motivera ett beslut utgör en väsentlig formföreskrift som ska särskiljas från frågan huruvida motiveringen är välgrundad, vilken är hänförlig till frågan huruvida den omtvistade rättsakten är lagenlig i materiellt hänseende. Motiveringen av ett beslut består nämligen i att formellt ange vilka skäl beslutet grundar sig på. Om dessa skäl innehåller felaktigheter, inverkar detta på beslutets lagenlighet i materiellt hänseende, men inte på motiveringen av beslutet, som kan vara tillräcklig trots att den innehåller felaktiga skäl (se, dom av den 10 juli 2008, Bertelsmann och Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punkt 181 och där angiven rättspraxis).

196 Härav följer att de exempel på bedömningar som överklagandenämnden har gjort som enligt sökanden är ”tvivelaktiga från rättslig synpunkt” helt saknar relevans i den mån de anförts till stöd för dess andra grund avseende en påstådd bristande motivering av det angripna beslutet.

197 Med förbehåll för detta är det mot bakgrund av den rättspraxis som anförts i punkterna 193–195 ovan som de olika exempel på överklagandenämndens bedömningar som sökanden har åberopat till stöd för förevarande grund ska prövas.

198 Vad först gäller sökandens påstående att överklagandenämnden i punkt 556 i det angripna beslutet underlät att besvara den invändning som sökanden hade framfört vid nämnden om att den definition av avhjälpande åtgärder med gränsöverskridande betydelse som antagits i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte uppfyllde kraven i artikel 21.1 i förordning 2017/1485, ska det påpekas att överklagandenämnden i punkterna 552–558 i det angripna beslutet angav skälen till varför den åtskillnad mellan avhjälpande åtgärder som har en gränsöverskridande betydelse och sådana som inte har det, som görs i artikel 9 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC), var förenlig med denna bestämmelse.

199 Vad för det andra gäller sökandens påstående att överklagandenämnden i punkt 559 i det angripna beslutet inte har analyserat huruvida den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) är förenlig med unionsrätten, eftersom den inte har förklarat hur denna metod överensstämmer med förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen, kan det konstateras att överklagandenämnden i samma punkt har förklarat skälen till varför denna metod överensstämmer med detta förslag och, i synnerhet, med artikel 10.1 i förslaget.

200 Under alla omständigheter följer det av de bedömningar som gjorts i punkt 46 ovan inom ramen för prövningen av den första grunden att Acer inte är bunden av de behöriga nationella tillsynsmyndigheternas ståndpunkt och att Acer, med beaktande av de särskilda beslutsbefogenheter som Acer har tilldelats och i syfte att effektivt fullgöra sina regleringsuppgifter, kan ändra förslag från de systemansvariga för överföringssystemen innan de godkänns. Härav följer att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC), i enlighet med unionsrätten, kunde avvika från de förslag som de systemansvariga för överföringssystemen lagt fram, med den följden att överklagandenämnden inte var skyldig att närmare förklara hur denna metod överensstämde med nämnda förslag.

201 Vad för det tredje beträffar sökandens påstående att överklagandenämnden inte, i punkt 574 i det angripna beslutet, besvarade sökandens invändning om att den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) berövade systemansvariga för överföringssystem de verktyg som gjorde det möjligt för dem att utöva sitt ansvar för driftsäkerhet och flödeshantering, ska det påpekas att överklagandenämndens resonemang i detta avseende utvecklas i punkterna 553–559 och 568–573 i det angripna beslutet. I dessa punkter förklarar överklagandenämnden i huvudsak att inte alla avhjälpande åtgärder omfattas av tillämpningsområdet för den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) och att vissa åtgärder fortfarande kan aktiveras individuellt av de systemansvariga för överföringssystem för att utöva deras ansvar för driften av deras nät.

202 Vad för det fjärde gäller sökandens påstående att överklagandenämndens slutsatser i punkt 605 i det angripna beslutet är ”helt enkelt felaktiga”, eftersom det i artikel 37.2 i den omtvistade säkerhetsmetoden (ROSC) inte föreskrivs någon samordnad regional bedömning av driftssäkerheten på intradagen, har sökanden med detta argument bestritt att överklagandenämndens resonemang i punkt 605 i det angripna beslutet är välgrundat och inte motiveringen av detta beslut. Mot bakgrund av den rättspraxis som angetts ovan i punkt 195 ska denna invändning följaktligen avvisas eftersom den inte är relevant till stöd för förevarande grund.

203 Vad för det femte beträffar sökandens påstående att överklagandenämnden i punkt 644 i det angripna beslutet har antytt att sökanden motsätter sig regional samordning, trots att så inte är fallet, ska det påpekas att sökanden i själva verket med detta argument också har ifrågasatt huruvida överklagandenämndens bedömning är välgrundad och inte motiveringen av det angripna beslutet. Sökanden medgav för övrigt detta i repliken när den anförde att ”det femte exemplet [som sökanden har nämnt] snarare återspeglar en meningsskiljaktighet mellan parterna än en bristande motivering”. Med hänsyn till den rättspraxis som nämns i punkt 195 ovan är denna invändning därför inte relevant till stöd för förevarande grund.

204 Av det ovan anförda följer att överklagandenämnden har motiverat det angripna beslutet i tillräcklig utsträckning och att den andra grunden därför inte kan godtas.

205 Av det ovan anförda följer att sökandens talan ska ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

206 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Acer har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska Acers yrkande bifallas.

207 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska de medlemsstater som har intervenerat bära sina rättegångskostnader. Republiken Polen, som har intervenerat i förevarande mål till stöd för sökandens yrkanden, ska således bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Polskie sieci elektroenergetyczne SA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer).

3) Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 september 2024.

Underskrifter